

جذابیت‌ها می‌توان به قدرت‌زایی، تولید ثروت، پیش‌ران توسعه و اعتبار بین‌المللی اشاره کرد. با وجود این، آنچه که با دیپلماسی علمی و به‌ویژه در نظامات رتبه‌بندی دانشگاه‌ها و مؤسسات تحقیقاتی عجین شده است، بین‌المللی‌سازی دانشگاه است که با شاخص همکاری‌های بین‌المللی و زیرشاخص‌های خاص آن اندازه‌گیری می‌شود. البته معیارهای مندرج در نظامات رتبه‌بندی تفکیک‌پذیر و جزیره‌ای نیستند و علاوه بر اینکه از وزن متفاوتی برخوردارند، بریکدیگر نیز اثر می‌گذارند؛ برای نمونه مشارکت علمی بین‌المللی موجب افزایش تعداد استنادها می‌گردد؛ لذا بر مرجعیت علمی اثرگذار است. میزان مرجعیت علمی به مفهوم میزان استفاده از علم دانشگاه در شبکه علم بین‌الملل مرتبط است. از طرف دیگر، این‌گونه تصور می‌شود که ارتقای شاخص مرجعیت علمی، زمینه را برای همکاری‌های بین‌المللی و دیپلماسی علمی مهیا می‌سازد.

به‌هرحال در متن چنین ساختاری هنگامی که از دیپلماسی علمی و به‌تبع بین‌المللی شدن دانشگاه بحث می‌شود، آنچه که بیش از هر چیز برجسته می‌گردد، همکاری‌های علمی در قالب اعزام و جذب دانشجو و استاد به کشورهای خارجی و فرصت‌های مطالعاتی است؛ حال آنکه بین‌المللی شدن حتی در تعریف رایج بین‌المللی و استانداردهای آن مبتنی بر شاخص‌های متعددی است. تقلیل بین‌المللی شدن به اعزام دانشجو و استاد به خارج از کشور و حتی لعاب بخشیدن به آن در ظرف مشارکت علمی بین‌المللی - چنانچه در بستری کلان و همه‌جانبه از دیپلماسی علمی شکل نگیرد و به هدف مشخص در نظام علمی کشور تبدیل نشود - نه تنها ارتباطی با معنای گفتمانی دیپلماسی علمی ندارد، بلکه فسادزا، هزینه‌ساز و واجد دردهای بعدی است.

این در حالی است که در اهداف موردانتظار در متن گفتمان انقلاب اسلامی معطوف به حوزه علم و دیپلماسی علمی، فعالیت بین‌المللی دانشجویان و دانشگاه‌ها علاوه بر پیگیری هدف مرجعیت علمی، به‌ویژه در پژوهش‌های بنیادین و سیاست‌گذارانه، شامل دو هدف دیگر در ابعاد سلبی و ایجابی یا تدافعی و تهاجمی نیز هست. هدف موردانتظار در بُعد سلبی و دفاعی معطوف به مقابله با جنگ شناختی دشمن از طریق ایجاد شناخت و روشن‌نگری در قشر فرهیخته خارجی و جذب او برای دفاع از آرمان‌ها و نظام ارزشی انقلاب و رویکردهای جمهوری اسلامی ایران است. از طرفی دیگر، هدف موردانتظار در بُعد ایجابی معطوف به برداشتی موسع و عمیق از صدور انقلاب است که مقصود از آن شکل‌دهی به هسته‌های مقاومت علمی در میان دانشجویان عدالت‌خواه در برابر استکبار و صهیونیسم و در مسیر زمینه‌سازی برای ظهور است. تأکید رهبر انقلاب درباره فعالیت بین‌المللی دانشجویان نیز، اگرچه نافی ارتقای علمی مبتنی بر شاخص‌های رتبه‌بندی نیست، معطوف به هدف‌های مذکور است:

«در دنیا گروه‌های جوان دانشجو و غیردانشجوی زیادی هستند که علیه سیاست‌های استکباری، علیه آمریکا، علیه سیاست‌های اروپایی و غربی به شدت مشغول فعالیت‌اند [...] با این‌ها اگر بتوانید ارتباط سالم برقرار کنید، دو فایده دارد: فایده اول این است که به آن‌ها نیرو می‌دهید و کمک می‌کنید؛ فایده دوم این است که جمهوری اسلامی را به آن‌ها معرفی می‌کنید [...] این کار شما [...] علاوه بر اینکه معرفی جمهوری اسلامی است، یک سپر دفاعی برای جمهوری اسلامی هم هست؛ چون علیه جمهوری اسلامی، امپراتوری خبری به شدت فعال است دیگر. این در واقع پاسخ آن هم محسوب می‌شود» (۶ اردیبهشت ۱۴۰۱).

ایشان در همین رابطه می‌فرمایند:

«گروه‌هایی تشکیل بشوند و مسائل غزه، مسائل فلسطین، مسئله یمن، مسئله بحرین، مسائل مربوط